

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/270/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112223181
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6112223181.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovvej a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a Mgr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu D. L. A., nar.XX.XX.XXXX, bytom v F., I. XX, právne zastúpeného JUDr. Pavlom Čičmancom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Bratislave, Prievozská 14/A, 821 09, IČO:31148271, proti žalovanému P. F. L., advokátovi so sídlom v Banskej Bystrici, Nám. SNP 15, za účasti intervenienta na strane žalovaného Kooperatíva, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00585441, o náhradu škody vo výške 220.832,90 EUR, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 16C/164/2012-318 zo dňa 17.09.2014, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu (prvý výrok) o náhradu škody vo výške 220.832,90 EUR s príslušenstvom a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy právneho zastúpenia vo výške 7.331,60 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (druhý výrok). Z jeho dôvodov vyplýva, že dňa 01.03.2008 si žalobca objednal u žalovaného vypracovanie zmluvných dokumentov, týkajúcich sa prevodu cenných papierov emitenta GLOBE METAL & FINANCE, a.s. so sídlom v Martine, Čsl. armády 3/1697, IČO: 36 398 357, 036 57 (ďalej aj „GMF, a.s.“) zo žalobcu na spoločnosť N.S.A., a.s. so sídlom v Bratislave, Plátenícka 24, IČO: 35 789 409, 821 09 (ďalej len „N.S.A., a.s.“) s požiadavkou, že zaplatenie odplaty za prevod bude zabezpečené ručením emitenta, notárskou zápisnicou ako exekučným titulom a záložným právom na prevádzaných cenných papieroch. Dňa 18.03.2008 boli vypracované a podpísané listiny o právnych úkonoch: Zmluva o kúpe cenných papierov, uzavretá medzi žalobcom a spoločnosťou N.S.A., a.s., Zmluva o zriadení záložného práva k cenným papierom, uzavretá medzi žalobcom ako záložným veriteľom a spoločnosťou N.S.A.,a.s. ako záložcom a Dohoda o prevzatí ručiteľského záväzku, uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom, N.S.A.,a.s. ako dlžníkom a GLOBE METAL & FINANCE, a.s., ako ručiteľom. Keďže spoločnosť N.S.A.,a.s. (nadobúdateľ cenných papierov) neuhradila dve splátky kúpnej ceny v zmysle zmluvy o kúpe cenných papierov, žalobca jej dňa 14.07.2010 zaslal vyhlásenie o okamžitej splatnosti celej kúpnej ceny, ktorú do 30 dní od doručenia okamžitej splatnosti (16.07.2010) bola povinná zaplatiť; N.S.A.,a.s. dňa 24.09.2008 oznámil žalobcovi, že vzhľadom na trhové riziká, ktoré v čase podpisu zmluvy o cenných papieroch nikto nepredpokladal, nemá možnosť platiť dohodnuté splátky ani celú kúpnu cenu za prevedené cenné papiere.

Žalobca 24.10.2008 doručil súdному exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému N.S.A., a.s. na základe notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Dňa 13.01.2010 Okresný súd Bratislava II uznesením sp.zn. 55Er/2106/2008, Ex 229/2008 exekúciu pre nedostatok majetku povinného zastavil. Dňa 01.06.2011 si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody voči žalovanému, pretože žalobca v postavení mandanta si objednal u žalovaného určitú obchodnú záležitosť, ktorá spočívala vo vypracovaní listín, týkajúcich sa prevodu cenných papierov emitenta GLOBE METAL & FINANCE, a.s., zo žalobcu na spoločnosť N.S.A., a.s.. Na základe vypracovaných listín žalobca tieto použil na prevod cenných papierov. Žalovaný pri poskytovaní právnej služby podľa §2 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. zákona o advokácii (ďalej len „z.č. 586/2003 Z.z.“ alebo „ZoA“) postupoval v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, keď listinu o právnom úkone, nazvanú „Dohoda o prevzatí ručiteľského záväzku“, pripravil v rozpore s ustanovením §161 ods. 1,2 zákona č.513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej v texte aj „ObZ“), v dôsledku čoho je neplatná a pre vymożenie pohľadávky žalobcu nepoužitelná.

Po vykonaní dokazovania okresný súd, vychádzajúc z §26 ods. 1,4 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, posudzoval predpoklady vzniku zodpovednosti advokáta za škodu. Zákon o advokácii nestanovuje výslovne predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, iba všeobecne opisuje právnu zodpovednosť advokáta za škodu, spôsobenú klientovi. Zákon o advokácii upravuje objektívnu zodpovednosť, ktorej sa nemožno zbaviť. Jediný liberačný dôvod pre advokáta je uvedený v §26 ods. 4 zákona o advokácii. Zodpovednosť advokáta nastupuje len vtedy, keď klient je neúspešný v dôsledku porušenia povinností advokáta v súvislosti s výkonom advokácie. V danom prípade advokát upozornil klienta, že ním vyžiadané ručenie je v rozpore s príslušným ustanovením Obchodného zákonníka. Prípadné neupozornenie by nemalo za následok zmenšenie majetku žalobcu, ku ktorému v zmysle žaloby malo dôjsť a to najmä z dôvodu, že jeho pohľadávka je stále vymožitelná. Žalobca nevyužil možnosť ďalšieho zabezpečovacieho inštitútu, to je realizáciu záložného práva k cenným papierom, ako aj možnosť, ktorú mu poskytla spoločnosť N.S.A., a.s. a to spätný prevod cenných papierov do jeho vlastníctva. Konanie žalovaného, ktoré má zakladať jeho zodpovednosť za škodu, bolo v súvislosti s výkonom advokácie, keďže v spore bolo preukázané, že poskytoval právne služby klientovi - žalobcovi na základe jeho žiadosti.

Žalobca v konaní nepreukázal existenciu ďalších predpokladov, to je vzniku škody a príčinnú súvislosť medzi činnosťou advokáta, súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody.

V zmysle rozhodovacej praxe škodou je majetková ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Okrem skutočnej škody je škodou, ktorá sa uhrádza, aj ušlý zisk, pričom škoda vznikne iba vtedy, keď pohľadávka sa stane nevymáhateľnou. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky R 14/2005, pokiaľ dlžník nezaplatil dlžnú čiastku svojmu veriteľovi, nemôže úspešne uplatniť nárok na jej náhradu z titulu zodpovednosti tretej osoby za škodu, alebo škoda mu zatiaľ nevznikla. Samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi ani súdne rozhodnutie o povinnosti dlžníka zaplatiť dlh nie je totiž skutočnou škodou ani ušlým ziskom.

V spore, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica sp.zn. 12C/135/2010, bolo ustálené, že strata pohľadávky veriteľa je škodou, ktorá mu vzniká, ak sa jeho pohľadávka stane objektívne nevymáhateľnou. Žalobca má možnosť realizovať záložné právo alebo možnosť využiť spätný prevod cenných papierov.

Zodpovednosť advokáta za škodu je vzťahom občianskoprávnym v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25Cdo 1487/2002. Súd považoval zmluvu o poskytnutí právnych služieb vo vzťahu klient a advokát za zmluvu príkaznú. Predmetná zmluva bola dojednána na dňa 18.03.2008; žaloba bola podaná na okresný súd 28.09.2012. Okamihom, kedy žalobca bol žalovaným upozornený, že vyžiadané ručenie je v rozpore s príslušným ustanovením Obchodného zákonníka, mohol žalobca netrvať na uzavretí zmluvy, mohol od zmluvy odstúpiť, prípadne uplatniť svoje právo súdnou cestou. Výpoveďou svedka Ing. XX/XXXX bolo preukázané, že už na stretnutí dňa 18.03.2008 v Martine, kedy bola uzatvorená zmluva o ručení, bol žalobca upozornený žalovaným na právne následky vyžadovanej zmluvy o ručení, čo bolo rozhodným okamihom pre plynutie premlčacej lehoty. V zmysle §100 a nasledujúcich zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj „OZ“) súd považoval nárok za premlčaný.

V danom prípade ide o vec obdobnú ako v spore pred Okresným súdom Banská Bystrica sp.zn. 12C/135/2010, ktorá už bola právoplatne vyriešená odvolacím súdom v Banskej Bystrici, pretože sa jedná o takmer totožný obchod, dojednaný na jednom stretnutí, uzavretý na základe troch obdobných zmlúv; aj vzhľadom na toto rozhodnutie odvolacieho súdu mal okresný súd za to, že žalovaný upozornil žalobcu o rozpore právneho úkonu so zákonom, čím advokát neporušil právnu povinnosť, z ktorej by mu vyplývala zodpovednosť za vzniknutú škodu v súvislosti s výkonom jeho advokátskej činnosti, keď

pohľadávka žalobcu bola zabezpečená aj inak. Ak žalobca aj napriek poučeniu trval na vypracovaní predmetného dokladu a tento mu bol žalovaným vypracovaný, nemožno to považovať za porušenie právnej povinnosti, zakladajúcej nárok na náhradu škody.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa §142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, platného a účinného do 30.06.2016 (ďalej v texte aj „O.s.p.“) tak, že úspešnému žalovanému priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 864,77 EUR za 1 úkon právnej služby v celkovej hodnote 7.331,60 EUR (za prevzatie a prípravu zastúpenia dňa 14.01.2014, vyjadrenie k žalobe dňa 17.01.2014, účasť na pojednávaníach v dňoch 10.02.2014, 30.06.2014, 17.09.2014, podania zo dňa 11.02.2014 a 19.06.2014, režijný paušál 7×po 8,04 EUR, daň z pridanej hodnoty 20% vo výške 1.221,93 EUR). Trovy právneho zastúpenia je žalobca povinný zaplatiť žalovanému podľa §149 ods. 1 O.s.p. na účet jeho právneho zástupcu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Vzhľadom na odvolacie dôvody zmysle §205 ods. 1 písm. d) a §205 ods. 2 písm. f) O.s.p. žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu, priznal žalobcovi škodu vo výške 210.959,97 EUR, ušlý zisk vo výške 9.872,93 EUR, úrok z omeškania z dlžnej sumy 220.832,90 EUR od 22.06.2011 do zaplatenia vo výške 9,25 % ročne a trovy právneho zastúpenia vo výške 6.010,99 EUR na účet jeho právneho zástupcu žalobcu, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odvolanie odôvodnil tým, že existuje rozpor medzi obsahom spisu a rozhodnutím, v dôsledku čoho súd na základe nedostatkov v hodnotení dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a na ne aplikoval príslušné právne normy. Okresný súd konštatoval skutkové zistenia, s ktorými sa žalobca nestotožnil. Podľa opísaných a súdom zistených skutkových zistení vyplýva, že pohľadávka žalobcu sa stala objektívne nevyožiteľnou a je preto daný predpoklad zodpovednosti žalovaného za škodu, spôsobenú v súvislosti s výkonom advokácie, lebo škoda vznikla a existuje príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta, súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody. Záver súdu o možnosti realizovať záložné právo alebo možnosť využiť spätný prechod cenných papierov, nerefektuje na súdom v dokazovaní zistenú objektívnu skutočnosť, že Okresný súd Bratislava II vydal uznesenie, ktorým nariadenú exekúciu pre nedostatok majetku povinného zastavil. Z tohto záveru vyplýva, že nadobúdateľ akcií nevlastní žiadne majetkové hodnoty a teda ani akcie, ktoré boli na spoločnosť kúpnu zmluvou žalobcom platne prevedené. Realizovanie záložného práva a spätný prevod akcií je nemožný, lebo nemožno realizovať niečo, čo nie je v majetkovom portfóliu dlžníka. Výsledky dokazovania, ustálené súdom (teda skutkové zistenia súdu o tom, že advokát upozornil klienta, že ním vyžiadané ručenie je v rozpore s príslušným ustanovením Obchodného zákonníka, že pohľadávka žalobcu je stále vymožitelná, lebo sa preukázalo, že tento nevyužil možnosť ďalšieho zabezpečovacieho inštrumentu, je realizáciou záložného práva k cenným papierom, ako aj možnosť, ktorú mu poskytla spoločnosť na spätný prevod cenných papierov do jeho vlastníctva, že žalobca má možnosť realizovať záložné právo alebo možnosť využiť spätný prevod cenných papierov) sú nesprávne, lebo sú v rozpore sa objektívnymi dôkazmi, a preto je potrebné ich s poukazom na nálezy Ústavného súdu - sp.zn. III ÚS 25/2006 z 10.05.2006, uverejneného v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky ako rozhodnutie číslo 24/2006 a sp.zn. I ÚS 242/2007 - hodnotiť ako vadné, odporujúce zákonu a ústavne garantovanému spravodlivému procesu. Súd vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci vzhľadom na nesúlad medzi konkrétnou skutkovou podstatou (v zistenom skutkovom výsledku súdneho konania) a všeobecným právnym predpisom (abstraktnou normou). Rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, ak dôjde ku zlyhaniu v aplikácii a interpretácii práva. Pod nesprávne právne posúdenie právna teória zahŕňa prípady, keď súd na zistený skutkový stav neaplikoval príslušnú právnu normu alebo aplikoval nesprávnu právnu normu alebo súd síce na zistený skutkový stav aplikoval správnu normu, ale jej obsah interpretoval nesprávne, prípadne ak súd síce právnu normu interpretoval správne, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

Zodpovednosť advokáta v najširšom zmysle slova je zodpovednosťou etickou aj právnou, je zodpovednosťou voči klientovi, súdu, inému štátnemu orgánu, právnickej profesii, advokátskej komore, kolegom, koncipientom, verejnosti, voči sebe samému. Právna a etická zodpovednosť je zodpovednosťou za nezávislosť advokátskeho stavu i za seba samého, za odbornú starostlivosť, za kompetentnosť, za čestnosť a dobromyseľnosť, za oddanosť, za slušnosť a zdvorilosť, za mlčanlivosť, ale aj za spravodlivosť. Advokát pri výkone advokácie môže vstúpiť do zodpovednostných vzťahov rôzneho druhu. Právna zodpovednosť advokáta môže byť občianskoprávna, obchodnoprávna, trestnoprávna, pracovnoprávna, ale aj disciplinárna. Civilná právna zodpovednosť je predovšetkým zodpovednosť advokáta za škodu, spôsobenú v súvislosti s výkonom advokácie. Táto zodpovednosť je definovaná vecne, časovo i osobne. Z hľadiska vecného ide o zodpovednosti za konanie či opomenutie

advokáta v súvislosti s výkonom advokácie. Z hľadiska časového ide o zodpovednosť za škodu, spôsobenú konaním či opomenutím advokáta v časovom úseku, v ktorom je podľa zákona o advokácii povinný klientovi právne služby poskytovať. Z hľadiska osobného ide o škodu spôsobenú klientovi (nie inej osobe); ide o zodpovednosť záväzkovú.

Na riešenie otázok zodpovednosti advokáta za škodu nedopadajú len ustanovenia zákona o advokácii (§26), ale aj ustanovenia iných právnych noriem, ktorými sa riadi právny vzťah medzi advokátom a klientom a z nich najmä ustanovenia, vzťahujúce sa na zodpovednostné vzťahy, ale aj na premlčanie. Podľa v súčasnosti účinnej právnej úpravy sa právny vzťah medzi advokátom a klientom, založený zmluvou o poskytovaní právnych služieb, uzatvorenou podľa zákona o advokácii, subsidiárne riadi ustanoveniami o zmluve príkaznej (§724 a nasledujúce OZ) alebo o zmluve mandátnej (§566 ObZ).

V prípade, ak predmetom poskytnutia právnej služby je právna pomoc vo veci, ktorá je uzatváraná advokátom s klientom - podnikateľom a súčasne sa týka s prihladnutím na všetky okolnosti predmetu klientovej podnikateľskej činnosti (§261 ods. 1 ObZ), riadi sa ustanoveniami Obchodného zákonníka (rozhodujúca je povaha účastníkov pri vzniku záväzkového vzťahu). Tomu nasvedčuje aj judikatúra. Preto sa napr. aj nárok advokáta na odmenu za poskytnuté právne služby premlčuje v trojročnej premlčacej lehote, ak ide o zmluvu príkaznú v zmysle §101 Občianskeho zákonníka, alebo v štvorročnej premlčacej lehote, ak ide o zmluvu mandátnu (§397 ObZ). Ustanovenia Obchodného zákonníka o príkaznej zmluve ukladajú príkazníkovi konať pri plnení príkazov podľa svojich schopností a znalostí; všeobecne upravujú zodpovednosť príkazníka za škodu v prípade, ak sa príkazník odchýlil od príkazových pokynov, hoci to nebolo nevyhnutné v záujme príkazcu a mohol včas dostať jeho súhlas (§725 OZ) a stanovujú pre prípad, ak príkazník zveril vykonanie príkazu inému, hoci príkazca to nedovolil alebo ak tento nebol nevyhnutne potrebný, zodpovednosť za škodu príkazcu rovnako, akoby vykonával príkaz sám (§726 veta pred bodkočiarkou OZ). V prípade, ak príkazca dovolil, aby si príkazník ustanovil zástupcu, alebo ak bol tento nevyhnutne potrebný, zodpovedá príkazník iba za zavinenie pri voľbe zástupcu (§726 veta za bodkočiarkou OZ).

Ustanovenia Obchodného zákonníka o mandátnej zmluve ukladajú mandatárovi postupovať s odbornou starostlivosťou (§567 ods. 1 ObZ), upravujú zodpovednosť za škodu, ktorú spôsobí mandatár mandantovi v prípade, ak zmluva určuje, že je povinný záležitosti zariadiť osobne tým, že mandatár túto povinnosť poruší (§568 ods. 1 ObZ) ako aj zodpovednosť mandatára za škodu na veciach, prevzatých od mandanta na zariadenie záležitosti a na veciach, prevzatých pri zariaďovaní záležitostí od tretích osôb, avšak umožňujú mandatárovi tejto zodpovednosti sa zbaviť (liberácia), ak túto škodu nemohol odvrátiť ani pri vynaložení odbornej starostlivosti (§570 ObZ). Jednotlivé povinnosti, uložené týmito ustanoveniami, sú vo vzťahu k povinnostiam uloženým advokátovi zákonom o advokácii, v pomere všeobecného ku špeciálnemu.

Pre správnosť právneho posúdenia veci sa kardinálnou otázkou v prerokovávanom prípade stalo objasnenie povahy zodpovednosti advokáta - žalovaného - za škodu. Pri riešení tejto zásadnej otázky vo vzťahu k zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu okresný súd ohľadne charakteru a významu zodpovednosti za škodu, hlavne s ohľadom na kľúčovú problematiku rozlišovania zodpovednosti objektívnej a zodpovednosti subjektívnej, nevyslovil žiadne právne závery. Občianskoprávna zodpovednosť je zodpovednosť založená na princípe zavinenia alebo zodpovednosť objektívna. Predpokladmi vzniku zodpovednosti, založenej na princípe zavinenia, je 1.porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), 2. vznik škody; 3. existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody; 4. zavinenie (vo forme úmyslu alebo nedbanlivosti), ktoré je prezumované. Škodca pre exkulpáciu preukazuje okolnosti, z ktorých je možné spoľahlivo usudzovať, že škode nebolo možné zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré od neho bolo (objektívne) možné za daných okolností prípadu požadovať (t.j. škodu nezavinil).

V prípade objektívnej zodpovednosti predpokladmi jej vzniku je iba 1. určitá právne kvalifikovaná udalosť (hoci existenciu protiprávneho úkonu nie je možné vylúčiť ani v týchto prípadoch); 2. vznik škody; 3. existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Pri objektívnej zodpovednosti zákon pripúšťa možnosť zbaviť sa zodpovednosti za určitých presne stanovených dôvodov (liberácia). O prvom predpoklade sa hovorí aj ako o udalosti, či správaní, ktoré vyvoláva škodu - protiprávny stav.

Pre správne zodpovedanie otázky, aký druh zodpovednosti v prerokovávanom prípade je potrebné aplikovať, t.j. či zodpovednosť objektívnu alebo zodpovednosť subjektívnu, je rozhodujúce znenie (a v danom prípade ide o nepochybne otázku základného významu, lebo ide o všeobecný prístup ku výkladu zákona) ustanovenia §26 ods. 4 zákona o advokácii. Z formulačnej blízkosti či totožnosti ustanovenia §26 ods. 4 zákona o advokácii s ustanoveniami Občianskeho zákonníka (§421a, §427 ods. 1, §428 OZ) vyplýva záver, že zodpovednosť advokáta je subjektívnou zodpovednosťou.

Advokát koná a plní svoje povinnosti predovšetkým na základe zmluvy príkaznej či mandátnej. Z povahy týchto zmlúv vyplýva, že advokát zodpovedá za plnenie svojich povinností v zmluve stanovených, nie však za výsledok svojej činnosti. Už táto okolnosť, resp. vlastnosti zmluvného vzťahu, je charakteristická a sleduje režim zodpovednosti za vlastné konanie a nie za výsledok alebo za udalosť. Advokát tiež nezodpovedá za konanie tretej osoby, napr. za rozhodnutie súdu či správneho orgánu. Do jeho činnosti nie sú zapojené faktory, ktoré by nemohol ovplyvniť pri adekvátnom uložení jeho povinností a ich formulácii (obmedzený mandát, poučovacia povinnosť atď). Iná situácia nastane, ak advokát v dohodnutej zmluve prevezme na seba zodpovednosť za výsledok. Ani v takomto prípade by však nemohol zodpovedať v zmysle objektívnej zodpovednosti.

Subjektívna zodpovednosť v prípade advokátskej činnosti je vo svojej podstate nielen jediným možným režimom, ale súčasne má veľmi dôležitý preventívny význam a pôsobenie. Na rozdiel od zodpovednosti absolútnej, čiže objektívnej (striktnej) je v prípade subjektívnej zodpovednosti advokát donucovaný k plneniu svojich povinností za dodržiavania určitých štandardov. Ide predovšetkým o štandardy starostlivosti, ktorú je povinný vynaložiť a ktorá znamená dodržanie základných povinností overovacích, poučovacích a hlavne znalostných.

Za situácie, keď súd dospel ku skutkovým záverom, že 1. konanie žalovaného bolo v súvislosti s výkonom advokácie, že 2. žalovaný na základe podpísanej a doručenej objednávky doručil žalobcovi v postavení akcionára, teda podnikateľa vypracované listiny o právnych úkonoch, ktoré žalobca použil na prevod cenných papierov v jeho vlastníctve, že 3. nadobúdateľ cenných papierov nesplatil dohodnuté splátky kúpnej ceny ani celú kúpnu cenu, že 4. ručiteľ považoval dohodu o prevzatíe ručiteľského záväzku za neplatnú z dôvodu rozporu s §161e ods. 1, 2 ObZ, že 5. Okresný súd Bratislava II zastavil exekúciu pre nedostatok majetku povinného, že 6. žalobca adresoval žalovanému uplatnenie nároku na náhradu škody dňom 01.06.2011, je jeho právny záver, že vzniknutý záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným je v prerokovávanom prípade vzťahom občianskoprávnym, nesprávny, lebo na zistený skutkový stav je potrebné aplikovať príslušnú právnu normu - obchodný zákonník. Nesprávne právne posúdenie veci v prerokovávanom prípade spočíva aj v tom, že súd po nesprávnom právnom vyhodnotení vzniknutého záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným ako vzťahu občianskoprávneho obsah aplikovanej nesprávnej právnej normy - Občianskeho zákonníka - interpretoval nesprávne, keď občianskoprávnu zodpovednosť žalovaného vyhodnotil ako zodpovednosť objektívnu.

Nesprávne právne posúdenie záväzkového vzťahu sa premietlo do nesprávneho právneho posúdenia trojročnej premlčacej lehoty aj jej plynutia podľa Občianskeho zákonníka, čo sa následne prejavilo v nesprávnom výroku o zamietnutí návrhu z dôvodu premlčania.

Vzniknutý právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa spravuje ako lex generalis obchodným zákonníkom, vo vzťahu k povinnostiam, uloženým advokátovi, zákonom o advokácii - lex specialis, a preto podľa §373 ObZ zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Žalovaný naplnil všetky predpoklady vzniku obchodnoprávnej zodpovednosti, založenej na princípe zavinenia za škodu, lebo svojím konaním porušil právnu povinnosť (existencia protiprávneho úkonu), keď na základe objednávky právnych služieb ako licencovaný advokát, vedený v zozname Slovenskej advokátskej komory, vypracoval v zmysle predmetu svojej činnosti, ktorá súvisí s výkonom advokácie, dohodu o prevzatí ručiteľského záväzku, ktorá je v rozpore s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky, a to konkrétne s ustanoveniami §161e ods.1, 2 ObZ; jeho konaním vznikla majetková škoda, vyčíslená vo výške 210.959,97 EUR; preukázala sa príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody, ktorá je na strane žalovaného daná skutočnosťou, že ako licencovaný advokát v súvislosti s výkonom advokácie navrhol a vypracoval dohodu o prevzatí ručiteľského záväzku, ktorá sa v čase uplatnenia si ručiteľského záväzku žalobcom ukázala ako neplatná a nepoužiteľná, pretože bola vypracovaná a uzavretá v rozpore s ustanoveniami §160e ods. 1, 2 ObZ, čo malo za následok, že žalobca sa nedomohol svojho zákonného práva a nemohol si z titulu ručenia uplatniť u spoločnosti GLOBE METAL & FINANCE, a.s. ako ručiteľ svoju pohľadávku. Vyššie opísané skutočnosti mali za následok, že žalobca si svoju pohľadávku nemohol uplatniť ani od dlžníka, spoločnosti N.S.A. a.s. z dôvodu jeho nemajetnosti a zároveň ani u ručiteľa - spoločnosti GLOBE METAL & FINANCE, a.s., pretože listina o ručení odporuje zákonu, a práve tejto skutočnosti mal žalovaný ako advokát predísť, lebo je subjektom, ktorý garantuje, že právny dokument neodporuje zákonu, neobchádza zákon, neprieči sa dobrým mravom. Zároveň ako advokát mal povinnosť posúdiť, či uzatvorením dohody o prevzatíe ručiteľského záväzku nedôjde ku skutočnosti, zakladajúcej vznik škody. Túto skutočnosť ale nebral do úvahy, pretože je v súlade so zákonom o advokácii, ak by mal žalobca ako klient požadovať od žalovaného ako jeho advokáta úkony, ktoré by boli v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je ním žalovaný ako advokát viazaný, pričom o tomto stave upovedomí svojho klienta

- žalobcu. Keďže zmluvné dokumenty pre žalobcu vypracoval, toto konanie žalovaného je práve tou skutočnosťou, bez existencie ktorej by ku vzniku škody nedošlo. Teda v rozpore s ustanovením §21 písm. a) zákona o advokácii neodmietol žalobcovi poskytnutie právnej služby, hoci ho k tomu kogentné ustanovenia zákona o advokácii zaväzovalo, pričom konal aj v rozpore s ustanovením §18 ods.1 veta druhá zákona o advokácii.

Vzhľadom na uvedené odvolateľ má za to, že súd prvej inštancie vydané rozhodnutie zaťažil vadou, uvedenou v §205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p. a poukazujúc na neústavnosť, nezákonnosť vydaného rozsudku navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, žalobe vyhovel a priznal mu náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Opätovne prezentoval svoj právny názor na vzniknutú situáciu, keďže je celkom odlišný od názoru žalobcu. Poukázal na to, že v inej právnej veci, ktorá skutkovo aj právne súvisí s touto vecou, prebiehalo na Okresnom súde Banská Bystrica, ako aj na Krajskom súde v Banskej Bystrici konanie, v ktorom bola žaloba žalobcu o náhradu škody vo výške 168.030,06 EUR voči žalovanému v celom rozsahu zamietnutá; súd dospel vo svojom rozhodnutí po pomerne rozsiahlom dokazovaní k záveru, že absentuje príčinná súvislosť medzi vznikom škody a činnosťou advokáta, ako dôležitý atribút zodpovednosti za škodu, a teda neboli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, spôsobenú v súvislosti s výkonom advokácie. Toto rozhodnutie vychádzalo z rovnakých predpokladov (skutkových aj právnych), ako je tomu aj v tomto konaní, tzn. ide o právnej aj skutkovej stránke o identickú vec. Preto namietal, že v danom prípade sa jedná o vec rozhodnutú (res iudicatae), pretože sa jedná o vec, ktorá vecne s hore uvedenou vecou súvisí. Skutkový stav v oboch prípadoch vychádza z jedného obchodu a dokumentov (zmluva o prevode cenných papierov, zmluva o zriadení záložného práva, dohoda o prevzatí ručiteľského záväzku), ktoré boli podpísané medzi tými istými účastníkmi zmlúv na jednom stretnutí v rovnakom čase (konanie žalovaného vo vzťahu k jeho zodpovednosti už bolo posúdené a nejedná sa o nič nové, len o zmenu argumentácie žalobcu; preto je dôvod domnievať sa, že sa jedná o res iudicatae). O jednej z uvedených zmlúv rozhodol v konaní Okresný súd Banská Bystrica sp. zn.12C/135/2010, ktoré rozhodnutie následne krajský súd v konaní sp.zn. 14 Co/55/2012 potvrdil.

Žalovaný zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii v tom, že k porušeniu povinnosti advokáta nedošlo (čo potvrdil vo svojich rozhodnutiach tak okresný súd, ako aj krajský súd), ale v prípade, ak by sa tak aj stalo, spoločnosť GLOBE METAL & FINANCE, a.s. prešla reštrukturalizačným konaním, kde veritelia (nie strategickí veritelia) boli uspokojovaní na úrovni 10 % z hodnoty ich pohľadávok a dokonca spoločnosť je v súčasnosti v konkurznom konaní, tzn. je otázná miera prípadného uspokojenia žalobcu v konkurznom konaní. Až do výsluchu žalobcu pred Okresným súdom Banská Bystrica dňa 30.06.2014 žalovaný nevedel, či si žalobca vôbec prihlásil svoju pohľadávku do konkurzného konania, vedeného na majetok uvedenej spoločnosti a teda, či realizoval v tomto smere svoje právo. Z jeho výsluchu však vyplýva, že toto svoje právo nevyužil, tak ako už aj predtým nevyužil právo na odstúpenie od zmluvy; ako jediný, pre žalobcu prijateľný spôsob, ako svoje právo realizovať, bolo obrátiť sa na ručiteľa. Žalobca však vedel, že ručiteľský záväzok je len ním vyžiadanou listinou, na ktorej neplatnosť bol upozornený.

V uvedenej veci žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku vzhľadom na uplynutie zákonom stanovenej dvojročnej subjektívnej aj trojročnej objektívnej premlčacej lehoty. Námietku vzniesol jednak písomne vo vyjadrení k žalobe a jednak na pojednávaní dňa 17.09.2014. Okresný súd sa dostatočne vysporiadal s námietkou premlčania, keď konštatoval, že vzťah účastníkov konania je občianskoprávny vzťah, medzi advokátom a klientom sa jednalo o zmluvu príkaznú; okamihom, kedy žalobca bol žalovaným upozornený, že ručenie je v rozpore so zákonom, čo sa udialo 18.03.2008, mal žalobca možnosť od zmluvy odstúpiť alebo netvať na uzatvorení zmluvy. Túto skutočnosť potvrdil na pojednávaní dňa 17.09.2014 svedok D.. X., ktorý uviedol: „ja som podpísal ručiteľskú dohodu aj napriek tomu, že P. L. povedal, že táto dohoda je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a to z dôvodu, že podpísanie nejakého ručenia bolo striktnou požiadavkou pána D.. A. na zrealizovanie celej transakcie“.

Žalobca už v žalobe uvádza, že v prejednávanej veci ide o obchodnoprávny vzťah - mandátnu zmluvu, tento záver však nijako nezodôvodnil ani nepreukázal. Zjavne tak robil vzhľadom na plynutie lehôt. Vzťah klient - advokát je vzťahom osobitným, založeným zákonom o advokácii, ktorý pozná osobitnú formu zmluvy a to zmluvy o poskytovaní právnych služieb (§17, resp. §22 zákona o advokácii). Až v prípade, ak zákon o advokácii niektoré otázky nerieši, použije sa všeobecný právny predpis a to podľa toho, či ide o vzťah medzi podnikateľmi alebo nie. V posudzovanom prípade ide jednoznačne o vzťah fyzickej osoby nepodnikateľa a advokáta, tzn. všeobecným právnym predpisom je potom občiansky a nie obchodný zákonník, ktorý stanovuje subjektívnu aj objektívnu premlčaciu lehotu, ktoré žalobcovi už uplynuli.

Osobitne zdôraznil ohľadom zodpovednosti advokáta za škodu, že z výpovede jediného svedka vyplynulo, že žalovaný výslovne upozornil žalobcu na skutočnosť, že ručenie, ktoré od neho klient žiada, je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, avšak žalobca striktno trval na uzatvorení dohody o ručení.

V prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania za jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu.

4. Do 30.06.2016 vedľajší účastník a od 01.07.2016 intervenient vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol len, že v predmetnom konaní okresný súd rozhodol o trovách konania podľa §142 ods.1 O.s.p. a správne postupoval podľa úspechu účastníkov v konaní. Navrhol odvolanie žalobcu zamietnuť.

5. Žalobca sa v replike už nevyjadril.

6. Konanie v prejednávanej spore začalo pred 30.06.2016. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“); podľa §470 ods. 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti; podľa §470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované, ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

7. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, podľa §34 C.s.p. preskúmaval vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa §379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa §380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa §387 ods.1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné námietky žalobcu, uvedené v odvolaní, ako aj predchádzajúce konanie, spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie. Vo veci samej sa odvolací stotožňuje s jeho skutkovými aj právnymi závermi a v zmysle §387 ods. 1 C.s.p. v celom rozsahu na ne odkazuje. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§379, §380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len odvolacími námietkami a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§380 ods. 2 C.s.p.).

8. V prvom rade krajský súd konštatuje, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie na zistenie skutkového stavu: vypočul účastníkov, svedkov, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, zabezpečenými v spise sp. zn. 16C/164/2012, ale aj v pripojenom spise sp. zn. 12C/135/2010).

9. Hoci to v rozsudku nekonkretizoval podrobne, zaoberal sa okresný súd aj otázkou podmienky konania - prekážkou veci rozhodnutej, ktorú žalovaný namietal. Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmania podmienok konania krajský súd považuje za potrebné doplniť, že detailným porovnaním obsahu spisov (16C/164/2012 a 12C/135/2010) je možné konštatovať, že nie sú splnené podmienky na zastavenie konania pre prekážku veci rozhodnutej. Aj keď sú strany sporu a predmet sporu ohľadom náhrady škody totožné, výška uplatňovanej škody žalobcom je odlišná; listinné doklady v spisoch nasvedčujú o tom, že v kúpnych zmluvách o predaji cenných papierov bola dohodnutá rôzna kúpna cena, boli zabezpečené dvomi rôznymi dohodami o prevzatí ručiteľského záväzku a dvomi zmluvami o zriadení záložného práva, postupne zaregistrovanými v centrálnom depozitári cenných papierov; notárske zápisnice o vyhlásení ručiteľa a dlžníka o súhlase s exekúciou sa líšia v sume pohľadávok a vo výške splátok v splátkovom kalendári. Okresný súd správne vo veci meritórne konal a aj rozhodol; podmienky konania boli dané, prekážka res iudicatae v prejednávanej spore neexistuje.

10. Žalobca v odvolaní spochybňuje správnosť právneho záveru okresného súdu s ohľadom na súdom akceptovanú námietku premlčania; vzhľadom na žalobcom tvrdý nesprávny postup okresného súdu pre použitie občianskoprávných predpisov pri posudzovaní veci, keď mal podľa odvolateľa

jednoznačne vychádzať z obchodného zákonníka, a keďže od posúdenia právnej úpravy sa odvíja aj posúdenie premlčania a jeho plynutia v prejednávanej veci, odvolací súd považoval za potrebné zodpovedať v prvom rade túto otázku. Žalobca od podania žaloby počas celého konania v tejto veci bližšie neodôvodňuje použitie ním preferovaného obchodného zákonníka, pričom prvýkrát podrobnejšie rozvádza potrebu použitia jeho ustanovení až v odvolaní.

Krajský súd, vychádzajúc z obsahu spisu v zhode so záverom súdu prvej inštancie konštatuje, že vzťahy medzi stranami sporu nespĺňajú podmienky na použitie ustanovení Obchodného zákonníka (§261 ods.1 ObZ) a ani si použitie tohto právneho predpisu nijako nedohodli (§261 ods.2 ObZ). Že v danom prípade ide o správne použitie občianskoprávných predpisov, vyplýva aj z historického chápania vzťahu medzi advokátom a klientom: v období účinnosti zákona č. 133/1975 Zb. o advokácii platilo, že občiansky zákonník (§421 ods. 1 OZ) upravoval prípady zodpovednosti za škodu, spôsobenú advokátskou organizáciou občanovi, neupravoval však zodpovednosť za škodu, ktorú spôsobila advokátska socialistická organizácia inej socialistickej organizácii (§145 a nasl. Hospodárskeho zákonníka); zmluva o právnej pomoci medzi advokátskou organizáciou a klientom bola buď zmluvou občiansko-právnou (podľa 9. hlavy IV. časti OZ „Právna pomoc advokátskej organizácie“) alebo hospodársko-právnou (podľa §354 resp. §352 Hospodárskeho zákonníka). Rozhodujúca bola charakteristika osoby klienta (občan - socialistická organizácia). Podľa v súčasnosti účinnej právnej úpravy sa právny vzťah medzi advokátom a klientom, založený zmluvou o poskytovaní právnych služieb, uzatvorenou podľa zákona o advokácii, subsidiárne riadi ustanoveniami o zmluve príkaznej (§724 a nasl. OZ) alebo o zmluve mandátnej (§566 ObZ). V prípade, ak predmetom poskytnutia právnej služby je právna pomoc vo veci, ktorá je uzatváraná advokátom s podnikateľom ako klientom a súčasne sa týka s prihliadnutím na všetky okolnosti (predmetu) klientovej podnikateľskej činnosti (§261 ods. 1 ObZ), riadi sa ustanoveniami obchodného zákonníka (rozhodujúca je povaha účastníkov pri vzniku záväzkového vzťahu). Tomu nasvedčuje aj judikatúra. Jednotlivé povinnosti, uložené týmito ustanoveniami, sú vo vzťahu k povinnostiam uloženým advokátovi zákonom o advokácii v pomere všeobecného ku špeciálnemu. Občiansky a obchodný zákonník upravujú aj súvisiace otázky, pričom táto úprava môže mať dopad na zodpovednostný vzťah advokáta. V občianskom zákonníku ide o úpravu zodpovednosti za škodu §415 - §449a OZ, spoluzavinenia poškodeného, spôsobu a rozsahu náhrady škody ako aj premlčania (§100 - §114 OZ); občiansky zákonník upravuje aj osobitnú zodpovednosť za poškodenie, stratu alebo zničenie vecí prevzatých od iného, ktoré majú byť predmetom jeho záväzku ako aj možnosť liberácie z tejto zodpovednosti podľa §421 OZ (NS ČR, sp.zn. 33Cdo 4121/2007, rozsudok z 25.02.2010; ÚS ČR, sp.zn. II. ÚS 792/2002, uznesenie z 05.08.2004).

11. Z obsahu spisu je zistiteľné, že žalobca, označený menom, priezviskom, rodným číslom a bydliskom, „objednávkou právnych služieb“ u žalovaného, označeného menom a miestom podnikania, dňa 01.03.2008 objednal „vypracovanie zmluvných dokumentov, týkajúcich sa prevodu cenných papierov emitenta GLOBE METAL & FINANCE, a.s. zo žalobcu na spoločnosť N.S.A., a.s. Bratislava s tým, že zaplatenie odplaty za tento prevod bude zabezpečený: ručením emitenta, notárskou zápisnicou ako exekučným titulom a záložným právom na prevádzaných cenných papieroch.“ Ide teda o príkaznú zmluvu v zmysle Občianskeho zákonníka. Dňa 18.03.2008 požadované listiny (Doklady „Zmluva o kúpe cenných papierov“, uzavretá medzi žalobcom a spoločnosťou N.S.A., a.s., „Zmluva o zriadení záložného práva k cenným papierom“, uzavretá medzi žalobcom ako záložným veriteľom a spoločnosťou N.S.A., a.s. ako záložcom a „Dohoda o prevzatí ručiteľského záväzku“, uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom, N.S.A., a.s. ako dlžníkom a GLOBE METAL & FINANCE, a.s., ako ručiteľom) žalovaný odovzdal žalobcovi oproti vzájomným podpisom cestou odovzdávacieho a preberacieho protokolu (č.l.9-10 spisu). Keďže spoločnosť N.S.A., a.s. ako nadobúdateľ cenných papierov neuhradila dve splátky kúpnej ceny, žalobca jej doručil vyhlásenie o okamžitej splatnosti celej kúpnej ceny. Napriek povinnosti uhradiť finančné prostriedky do 30 dní od doručenia výzvy spoločnosť N.S.A., a.s. oznámila žalobcovi, že dohodnuté splátky kúpnej ceny ani celú kúpnu cenu za prevedené cenné papiere nie je schopná zaplatiť. Žalobca na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice - navrhol vykonať proti povinnému N.S.A., a.s. exekúciu, ktorá bola pre nedostatok majetku povinného zastavená. Na to si žalobca uplatnil nároky z ručenia voči spoločnosti GMF, a.s., odmietajúcej ručiteľský záväzok vzhľadom na neplatnosť dohody o prevzatí ručiteľského záväzku; žalobca si prihlásil pohľadávku do reštrukturalizačného konania spoločnosti GMF, a.s., ktorá bola správcom popretá. Dňa 01.06.2011 si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody voči žalovanému a oprel svoj nárok o skutočnosť, že žalovaný pri poskytovaní právnej služby podľa §2 ods. 2 z.č. 586/2003 Z.z. postupoval v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, keď listinu o právnom úkone, nazvanú „Dohoda o prevzatí ručiteľského záväzku“, pripravil v rozpore

s ustanovením §161 ods. 1,2 ObZ, v dôsledku čoho je neplatná a pre vymozenie pohľadávky žalobcu nepoužiteľná.

12. Okresný súd postavil svoje rozhodnutie na právnom názore, že právo žalobcu je premlčané, krajský súd sa s ním stotožňuje; premlčanie žalobca v odvolaní spochybňoval vo vzťahu k použitej občianskoprávnej úprave. Krajský súd aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj ustanovení zákona o advokácii v prejednávanej veci vzhľadom na vyššie uvedené považuje za správne; od tejto skutočnosti sa odvíja zákonná úprava premlčania.

Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna (§106 ods. 1OZ) a objektívna (§106 ods. 2OZ). Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne, na sebe nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže prekročiť. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a pre začatie jej plynutia je významný subjektívny prvok, pozostávajúci z dvoch zložiek: a/ kedy sa poškodený dozvie o škode; vyžaduje sa preukázaná vedomosť poškodeného o vzniknutej škode určitého druhu a rozsahu do tej miery, aby mohol svoj nárok uplatniť (vyčíslieť) v žalobnom návrhu na súde, okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o tejto škode sa pritom nemusí kryť s okamihom škodnej udalosti, či s protiprávnym konaním, b/ kedy sa poškodený dozvie o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Za škodu bude obvyklé zodpovedať priamo škodca, ktorý ju spôsobil; v niektorých prípadoch však môže zodpovedať aj iná osoba, napr. ak škoda bola spôsobená tými, ktorí nemôžu posúdiť následky svojho konania. Objektívna premlčacia doba je trojročná pri škode spôsobenej z nedbanlivosti a zásadne tiež v prípade objektívnej zodpovednosti za škodu. Len ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, platí 10-ročná objektívna premlčacia doba. Objektívna premlčacia doba (3-ročná i 10-ročná) začne plynúť od okamihu škodovej udalosti. Túto objektívnu premlčaciu dobu nemožno prekročiť, hoci by boli ešte podmienky pre plynutie subjektívnej premlčacej doby.

13. Keďže zodpovednosť advokáta za škodu je nepochybne vzťahom občianskoprávnym (Najvyšší súd ČR sp.zn. 25Cdo/1487/2002; uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 26.07.2007, sp.zn. 25 Cdo 2213/2005 publikované v Súbore civilných rozhodnutí NS pod č. C 5244; rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 26.02.2003 sp.zn. 25 Cdo 1862/2001 uverejnený v Súbore civilných rozhodnutí NS pod č. C 1743), je potrebné v týchto prípadoch sa riadiť všeobecnou úpravou zodpovednostných vzťahov v zmysle §415, §420 Občianskeho zákonníka (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 26.01.2005, sp.zn. 25 Cdo 886/2004, publikovaný v Súbore civilných rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR pod č. C 3227).

Podľa občianskoprávnej úpravy je potrebné predovšetkým v prvom rade posudzovať aj premlčanie, ktoré namietol žalovaný.

Predmetná zmluva bola dojednaná dňa 18.03.2008 (zmluvy o predaji cenných papierov podpísané v daný deň), pričom žaloba bola na okresný súd podaná dňa 28.09.2012. Okamihom, kedy žalobca bol žalovaný upozornený, že vyžiadané ručenie je v rozpore s príslušnými zákonnými ustanoveniami, mohol od zmluvy odstúpiť, prípadne uplatniť svoje právo súdnou cestou; týmto okamihom začala plynúť premlčacia lehota.

14. Aj krajský súd má za to, že nárok žalobcu je premlčaný; nebolo preto potrebné sa už zaoberať dôvodnosťou nároku ohľadom náhrady škody (hoci aj túto otázku posúdil okresný súd správne). Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

15. Úspešný v odvolacom konaní žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Podľa §396 ods. 1 C.s.p. (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie) v spojení s §255 ods. 1 C.s.p. (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci) a s §262 ods. 1 C.s.p. (o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí) žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, má právo na náhradu trov odvolacieho konania; preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške trov odvolacieho konania rozhodne okresný súd.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.). Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).